

(Vervolg van blz. 6)

De moeilijkheden bij de verwerking van diepzeevissoorten blijken in een groot aantal gevallen te kunnen worden overwonnen, hoewel met het onderzoek op dit terrein pas een eerste aanvang is gemaakt. De vraag of deze vissoorten bijgevolg op een commercieel verantwoorde wijze kunnen worden afgezet, is hiermee echter nog niet beantwoord. Daarvoor is meer informatie nodig over het al of niet accepteren van deze soorten

door de handel en, daar komt het op aan, de consument. Hierbij zal naar verwachting niet slechts het prijsniveau een rol spelen maar tevens de onbekendheid met het produkt. Het lijkt onwaarschijnlijk, dat dit laatste probleem binnen een betrekkelijk korte periode kan worden opgelost. Voor enkele grote verwerkingsbedrijven in Engeland is dit laatste punt reeds aanleiding geweest om te verklaren dat ze vooralsnog op dit terrein niet geïnteresseerd zijn.

De Franse regering op de bres voor de redding van de nationale visserij

Waar blijven wij ?

Langzamerhand beginnen de maatregelen die de Franse regering neemt of zich voorhoudt te nemen om aan de crisistoestand in de visserij te verhelpen, zich af te tekenen. We onderscheiden daarbij drie pakketten van maatregelen die zich polariseren op niveau van de gemeenschappelijke markt, op nationaal niveau en op het professioneel vlak. Met dit gezamenlijke pakket is de Franse regering overtuigd de moeilijkheden te zullen kunnen overbruggen en de slechte periode die de visserij thans kent, te zullen doorhalen in het voordeel van het bedrijf !

TUSSENKOMST BIJ DE GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT

De heer Cavaille, sekretaris-generaal van Verkeerswezen, heeft duidelijk gesteld dat hij in krachtige bewoordingen te Brussel een herziening geëist heeft van de reglementen op de marktregeling van de zeevisserijprodukten.

Volgens de Franse regering moet er een herziening komen met betrekking tot de bescherming van de gemeenschappelijke markt tegenover invoer uit derde landen, een verbetering van de maatregelen tot steun van de markt en moet naar middelen gezocht worden om de uitvoer uit de gemeenschappelijke markt te bevorderen.

Het is inderdaad zo, volgens de heer Cavallié, dat nationale maatregelen tegen de invoer uit derde landen geen baat brengen wanneer deze niet terzelfdertijd gesteund worden door maatregelen van de Gemeenschappelijke Markt. Inderdaad, zo de invoer van vis aan de Franse grens geblokkeerd wordt, dan is het slechts een koud kunstje om dezelfde produkten langs een land van de Gemeenschap toch op de Franse markt te doen belanden. Nu kan de Kommissie te Brussel, uit eigen initiatief of op verzoek van de landen, de gemeenschappelijke grenzen sluiten wanneer de prijzen van het ingevoerde produkt van aard zijn om verwikkelingen te veroorzaken op de eigen markten. Om dit ingrijpen zo nuttig mogelijk te maken, zou het anderzijds volstaan om de richtprijzen waarop men zich in de Gemeenschap steunt, hetzij te verhogen, hetzij toe te passen, daar waar zij nog niet bestaan voor sommige produkten. Volgens de heer Cavallié kan de Kommissie te Brussel dan een invoerrecht heffen op die produkten waarvan de invoerprijs beneden de eigen richtprijs ligt. De Kommissie zou aldus bereid gevonden zijn bijzondere richtprijzen vast te leggen voor de diepvriesfilets van kabeljauw, koolvis enz... Voor de diepvriesfilet van kabeljauw zou deze richtprijs 40 fr. het kg. worden, terwijl de prijs buiten de Gemeenschap nu slechts 28 fr. bedraagt. Op basis van deze vooropgestelde richtprijs van 40 fr. zou een bescherming gevonden worden tegen de invoer uit Derde landen en zou tevens de eigen visserij gediend zijn. Volgens de Franse regering moet deze drempelprijs niet van toepassing worden in tijden van marktinzinkingen, maar om de markttribulaties te voorkomen.

Andere maatregelen die volgens de Franse regering dienen genomen te worden door de Kommissie zijn deze van een steun aan de marktprijzen. Dit kan in het bijzonder gebeuren door een zeer substantiele verhoging van de opvangprijzen en door het toepassen van deze opvangregeling op de andere produkten en een financiële tussenkomst ten voordele van de stockage die een 1,20 fr per kg. en per maand zou bekomen en dit gedurende vijf maand. Voor de hulp vanwege de Gemeenschap toch meer dan 40 miljoen B. Fr.

Wat nu de bevordering van de uitvoer uit de Gemeenschap betreft, heeft de Kommissie te Brussel reeds besloten tot een tussenkomst aan de uitvoer vanaf 1 april voor de diepvriesfilets van kabeljauw en koolvis en dit gedurende een periode van 3 maand. Aldus zou een uitvoerprijs voor deze filets gewaarborgd kunnen worden van ongeveer 32 B. Fr.

NATIONALE MAATREGELLEN :

De Franse regering heeft niet gewacht op de Kommissie van Brussel, voor het treffen van eigen maatregelen alhoewel deze niet allen

efficiënt kunnen zijn wanneer ze niet tevens gesanctioneerd worden door eendere maatregelen in de Gemeenschap. De nationale maatregelen hebben vooral tot doel de mogelijkheden tot interventie vanwege de producentenorganisaties te bevorderen, de uitbatingskosten te verlichten, te grote prijsschommelingen op te vangen, dat wij zeggen een commerciële politiek op te stellen.

Aldus werd aan de producentenorganisaties een speciale lening toegestaan ten bedrage van 210 miljoen B. Fr. aan 5 t.h. over 12 jaar, om haar toe te laten de visprijzen op te houden. Verder werd een lening van 42 miljoen over 4 jaar aan 9,75 t.h. aan twee visverwerkende industrieën toegestaan. De Franse regering verwacht dat de producentenorganisatie echter redelijke opvang- en gewaarborgde prijzen zullen stellen in evenredigheid met het fonds waarover zij de beschikking kregen en opdat deze fondsen hun nut over een lange verspreidingsduur zouden bewijzen. Inderdaad heeft het geen zin te hoge opvangprijzen te stellen boven deze van de Gemeenschappelijke Markt omdat men zich anders de hulp van de F.E.O.G.A. ontzegt en anderzijds in de Gemeenschappelijke Markt zelf een tendens schept tot ongezonde invoer uit de E.E.G. landen zelf. Anderzijds zou men tot een gewaarborgde prijs voor de producenten kunnen komen door toekenning van een kwaliteitspremie die dus het verschil dekt tussen de opvangprijzen en de waarborgprijs. Dit zou terzelfdertijd de producent er toe aanzetten heel verzorgde vis te leveren waaraan ook de konsument tenslotte wint.

De heer Cavallié zal echter rekening dienen te houden dat hiervoor één nationale organisatie van doen is, die de vele, noodzakelijke lokale producentenschappen overkoepelt en voor een nationale harmonisatie kan zorgen van de opvang- en waarborgprijzen en mede dus van de kwaliteitspremie. Wat deze bijzondere premie betreft, is het inderdaad onlogisch, zoals dit het geval is bij ons, dat een «B»-produkt aan dezelfde prijs opgevangen wordt als «Extra» en «A»-produkten. Er zou eveneens bij ons in de opvangprijs een kwaliteitspremie dienen ingerekend. In tijden van eenzijdige en grote aanvoer wordt de zorgnemende producent praktisch gestraft door slechts evenveel voor zijn produkt te krijgen als de zorgloze. Wanneer de vis niet opgevangen wordt en dus door de handel opgenomen wordt, dan zit de kwaliteitspremie in de hogere prijs die de producent van de handel krijgt. Dit verschil zou ook moeten aan bod komen wanneer de vis opgevangen wordt en dit door een hogere richtprijs. Aldus zou nogmaals het accent gelegd worden op verzorging en kwaliteit, wat ten slotte stimulerend zou werken in de handel en in de konsumatie. Maar in theorie is dit alles mooi te verwezenlijken. In verband met die éne nationale overkoepelende organisatie zal in Frankrijk toch nog één en ander dienen te gebeuren omdat we onlangs nog maar gekonfronteerd werden met een splitsing in de producentenorganisatie van Lorient en Boulogne. We moeten echter toch aanvaarden dat Frankrijk, met zijn pakket van nationale maatregelen, toch heel wat doet om het bedrijf ter hulp te komen.

OP HET PROFESSIONEEL VLAK :

Gezien een marktordening absoluut noodzakelijk is daar in de visserij Vraag en Aanbod niet zoals elders, functionneren, dat wil zeggen afhankelijk zijn van factoren waarop de producenten weinig of geen vat op hebben, wenst de Franse regering tot overeenkomsten te komen tussen de producenten, verdelers en verwerkers. Hiervoor werden reeds op interprofessioneel vlak verscheidene bijeenkomsten gehouden, waarbij dan vooral van regeringszijde het aksent gelegd werd op het opnemen van de eigen nationale productie, voor zover natuurlijk de prijzen en de kwaliteit aangepast zijn aan de buitenlandse. Zie hierboven bv. de kwaliteitspremie en de waarborgprijs waarvoor het verschil gedekt zou zijn door een tussenkomend fonds.

Anderzijds wenst men in Frankrijk niet dat de waarborgprijs voor de producent aanleiding zou geven tot een verhoging van de konsumentenprijs. Daarom ook werd een ministeriele studie aangevat op de kommercialisatie van de vis. Deze studie zou moeten resulteren in een prijzenstructuur voor de detailhandel van aard om het verbruik te stimuleren.

(Vervolg blz. 10)

IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE

Schelvis		
Groot	41.—45.80
Middel	34.—36.—
Klein	22.60-23.40
Kabeljauw	24.60-31.80
Gul	24.—28.40
Wijting	17.—21.80
Schaat	50.—58.20
Zeebaars	35.20-36.20
Leng	14.—25.40
Schartong	40.—48.60
Heilbot	91.—122.5
Koolvis	15.80-17.40
Hondstong	24.—48.—
Zeewolff
Staat	101.0-113.0

Tong- en pladijsprijzen

TONG

Oostende

Soorten	21-4-1975	22-4-1975	23-4-1975
Lappen	95.80-97.60	94,—,—	94.40,—,—
Grote	115.4,—	116,—,—	118,—,—
3/4	139.4-140	136.2-137	140.4-144.8
Blok	138.4-143.8	138—139.6	130.8-133.6
voor-kleine	130—133.6	125—131.4	112.8,—,—
kleine	104.8-111.8	104.8-105	103.6,—,—
slips

Zeebrugge

Soorten
grote
blok
fruit
schone kleine
kleine
tout petit
slips

Nieuwpoort

Soorten
Tong I	90,—,—	92,—95,—
Tong II	110,—,—	120—127
Tong III	139,—,—	140—144
Tong IV	147,—,—	146—150
Tong V	131,—,—	140—145
Kleine	107,—,—	106—107

PLADIJS

Oostende

Soorten	21-4-1975	22-4-1975	23-4-1975
Grote	31.—35.—	30,—,—
grote iek	32.60-39.40	32,—,—
kleine iek	29.—36.—	30,—,—
derde slag	26.—30.—	31.40,—,—
platies	20.—24.—	13.80-27,—

Zeebrugge

Soorten
I
II
III
V
IV

Nieuwpoort

Soorten
Moeien
grote pladijs	36,—,—	40,—50,—
drielingen	44,—,—	40,—50,—
platies	40,—,—	40,—50,—

(Vervolg van blz. 7)

DRUKKING DER UITBATINGSKOSTEN

Tot het gezamenlijk pakket van maatregelen genomen door de franse regering, behoort deze van een nieuwe tussenkomst van 23 miljoen franse frank, hetzij nagenoeg 195 miljoen B. Fr. Aldus zou de gasol 0,50 B. Fr. per liter minder kosten. Aldus zou de prijs van de gasolie teruggebracht worden tot ongeveer 3,30 B. Fr. per liter voor 1975. Verder heeft de heer Cavaillé eveneens opdracht gegeven na te gaan op welke manier de sociale lasten van Ziekte en Invaliditeit kunnen verlaagd worden.

BESLUIT

We moeten zeker toegeven dat de franse regering daadwerkelijk tussenkomst om het visserijbedrijf een reddende hand toe te steken. Het is duidelijk dat dit automatisch een vergelijking oproept met wat onze regering doet of zich voorneemt te doen.

Anderzijds moeten de andere landen uit de Gemeenschappelijke Markt toch opletten dat de Kommissie te Brussel toch niet te eenzijdig franse maatregelen gemeenschappelijk waarmaakt en de belangen van de andere landen uit de Gemeenschappelijke Markt aan de franse belangen ondergeschikt maakt. Ieder land heeft zo ongeveer haar eigen specifieke problemen die niet, of zeer moeilijk gemeenschappelijk kunnen opgelost worden om dat sommige van deze belangen tegengesteld zijn. We hebben dit trouwens eveneens in de landbouw en de marathonbesprekingen die daartoe aanleiding gaven zijn hiervoor getekend. Het komt er dus ook op aan, en hiervoor moeten onze vertegenwoordigers waakzaam zijn, dat er gedeeld wordt en dat voor ieder land niets gedaan wordt wanneer het over specifieke problemen gaat. Daar waar de belangen gemeenschappelijk zijn kunnen natuurlijk gemeenschappelijke maatregelen genomen worden. De franse visserij heeft een buitenlands deficit van meer dan 8 miljard B. fr. Er wordt dus veel meer vis ingevoerd in Frankrijk dan er uitgevoerd wordt. Daar is heel wat vis bij die uit de eigen E.E.G. landen komt en het zou zeker niet aanvaardbaar zijn dat het tenslotte aldus zou uitdraaien dat deze landen het slachtoffer zouden worden. We menen dat de Kommissie te Brussel zich zeker wel zal wachten maatregelen te treffen die tot een eenzijdige bevoordeling van Frankrijk zouden kunnen leiden ten nadele van de andere E.E.G. landen. Dit zou trouwens moeilijk kunnen en zeker niet in overeenstemming te brengen zijn met het doel en wezen van de E.E.G. Men zal zich dan ook in het bijzonder moeten richten tegen ongebreidelde invoer uit Derde Landen door een gemeenschappelijke maatregel.

EN WIJ ?

Het Franse initiatief welke een herziening van de marktregeling dus, waarschijnlijk een verhoging van de minimumprijzen voor ogen heeft, kan een kleine verbetering brengen, alsook de maatregelen tegen de invoer uit derde landen. Maar daar ligt niet de oplossing. De exploitatieprijzen dienen ook te kunnen gedrukt. En hier zijn het vooral de brandstofprijzen die zwaar blijven drukken en 20 t.h. van de algemene onkosten vertegenwoordigen.

Een tussenkomst in de uitvoer van diepriesfilets, dient alleen de Franse en Duitse uitvoer maar zal weinig vat hebben op onze markt-aanvoeren van verse vis.

Wat de steun aan de producenten organisaties betreft, goed. Maar daarvoor is een krachtige coöperatieve en bestuurlijke leiding nodig. En als we dat bij ons in ons zo triestig geleide producentenorganisatie moeten zien verwezenlijken, dan zullen er krachtadiger handen voor nodig zijn.

Ook het toekennen van een kwaliteitspremie is zeer vatbaar voor ernstige kritiek van bevoordeling of benadeeld te worden in de ogen van hen die het meemaken.

Het verlenen van een ristourne van 0,50 fr per liter gekochte gasol betekent en zeer nuttige tussenkomst en is de meest logische.

Voeg daarbij dat de reders in coöperatief verband nog veel meer zouden kunnen bereiken. Maar daarvoor moet er een eens gezinde samenwerking zijn en niet elk volgens eigen belang. Daarenboven moet er bestendig overlegd tussen de ambtenaars en het bedrijf en dat is veel nuttiger dan alle andere betrachtingen.

REDERS, LEEST UW VAKBLAD